

CLIMBzin

Občasný zpravodaj HO Sokol Uh. Brod

červen 2007, číslo 8

ARCO ROZHOVOR S G5 ZÁVODY, ZÁVODY, ZÁVODY

HOT SPORT NEWS, DRBY CHRIBSKÝCH PLCHŮ, SÁZAVA
STĚNA - a co bude dál?, RUBRIKA NA PŘÁNÍ, KINOFTIP.

Co řekl

Kubča Jurčik

při zahájení XV. horolezeckého bálu

„Dámy a pánové zpívat vám radši
nebudu.“

In TELE nafink, tady:

Naprostu neuvěřitelných 12 (!!!) stran čtení o lezení

Co řekl - Kubča Jurčik, když zahajoval 15. horolezecký ples.....	2
Začátek sezóny - ať vám to prostě letos dobře leze, ať se vrátíte celí a živí a co říkala jedna pěkná baba.....	2
Velikonoční ARCO - známá italská Mekka freeclimbingu v obležení brodských ležčků (od slova ležet).....	3
Rozhovor s Gabom G5 Čmárikom, jedním z nejlepších současných horolezců Slovenska	5
Závody, závody, závody - na začátku roku se nám roztrhl pytel se závody - 5. ročník OUPN, Pólava púda a Bojokovice.....	7
Sloupeček, který pobaví i potěší každého - protože si naň může napsat, co chce.....	9
Vo(d)ka - borová s fernetem a slivovicí aneb po Sázavě na hraně splavnosti s díravou kěnou	9
Hot sport news - nejdůležitější sportovní počiny v našem klubu (takže vlastně na světové scéně).....	10
Omezení na Slovákách.....	10
Krátké zprávy - co sa chystá?, HIP-HOPerka Nelly, bude stěna zase větší? etc.	11
Totál bulvár - tentokrát o něčem, co už vlastně všichni víme, ale proč to netroubit dál do světa?.....	11
Rubrika na přání - tentokrát nádherný Velikonoční lachtánek pro naše stálé čtenářky	12
KINOftip - další veselá momentka ze života člena uherskobrodského TOP týmu (i s návodem na použití).....	12
Zmer si ho!!! - TEAM Dr. Haberu z BBC nám do redakce zaslal obrázek, na kterém je ukázkové pravé sokolské péro - tak porovnávejte.....	12

*foto na titulní straně:
Honza Lekeš, Mr. Devil 7, Sokolie
(c) 2007 Macek*

MOTto:

Max Frish

*Jako vždycky, když má jeden odvahu k otevřenému sobectví,
přichází ten druhý s tou zatracenou morálkou.*

Začátek další sezóny

Vždycky se strašně moc těším až sleze sníh a ohřeje se vzduch na teploty, které mi umožní vykonat po zimním spánku na umělých stěnách první kroky na skutečné skále. Každý rok je to stejné. Teda skoro. Člověk je nevyλεzený, nevěří nohám a síla, kterou přes zimu nabušil (pokud trénoval), je jakoby k ničemu. Na překlízce sice válíme bouldry a cesty tak těžké, že se nám o tom na podzim ani nezdálo, ale na skalách padáme v cestách, které jsme na podzim lezli s prstem v nose. Přijde několik prvních odsednutí, první pořádná tlama, zvládneme kolečko rozlézacích cest, které je letos přece jen trochu jiné než loni.

Někdo leze cesty těžší, jiný zase lehčí, každý podle toho, nakolik se věnoval přes zimu tréninku. Další se věnují těm svým oblíbeným liniím a každého překvapuje jak obrovský rozdíl mezi umělinou a realitou „divokých“ skal je. Rychle se ale z prvních neúspěchů a pořádných průletů stěnou oklepeme a začneme klepat na bránu novým cílům, které si člověk do další sezóny stanovil. A tady se zase potvrdí ta tolikrát již ověřená pravda: těžké cesty na skále lze lézt jedině tak, že se na skále poleze hodně. Síla a vytrvalost jsou nutný základ, ale vylezenost, to je něco, bez čeho se skoro nedají lézt ani šestky.

Takže neváhejte využít krásných jarních dnů a vyrazte do skal. Zajedte na Skalku, na Vrátá, do Chřibů a na prodloužený víkend třeba do Rakous anebo raději do Itálie či Slovinska a hrňte to hlava nehlava. Lezte jednu cestu za druhou, vylezte jich stovky a možná i tisíce. Jedna z nich bude určitě i ten váš vytoužený cíl.

A pokud budete mít pocit, že se vám přece jen nějak nedaří přetavit natrénované kilometry na překlízce v přelez něčeho opravdu hodnotného, nenechte se tím nijak zastrašit.

Kdysi jsem chtěl sbalit jednu šikovnou gymnastku a kromě krátké srdeční poruchy (která mi nakonec zajistila modrou knížku) mi po té holce zůstalo i několik zajímavých výroků, které mi věnovala jako dárek na rozloučenou (už jsem ji od té doby neviděl). A jeden z nich, který mi visel nad psacím stolem na kolejích po celou dobu mého nekonečného studia, na tyhle situace naprostu přesně sedí:

Neměli bychom se nechat uspokojit dosažením nějakého mezicíle a zároveň bychom neměli propadat zbytečným depresím a smutku z neúspěchu; vždy - alespoň v lezení - bychom si měli najít v případě sebemenšího náznaku výše uvedených pocitů v sobě jakýsi nový řád, smysl, motivaci, touhu a sílu, kteréžto nás dovedou dál - nikdy však ne až na konec, neboť - alespoň v lezení - neexistují žádné hranice obtížnosti a tudíž ani žádné konečné cíle.

Hodně zdaru do sezóny 2007 přeje

učitel

Velikonoční ARCO 007

aneb my zme fakt aj lézli

Náš zájezd za vyhrátým italským vápnem začal naprosto klasicky. Vyrážíme snad s hodinovým zpožděním a v Břeclavi přichází Masi v ruce s plechem s otázkou: "Budu řídit? Co kdybych si dal jedno pivo?" Pólo mu to důrazně zakazuje, a tak pokračujeme v úmorné cestě na jih, na jejímž téměř úplném konci Masi nakonec opravdu převezme řízení modrého šípu a jede po dálnici 110 a po italských křivolakých silničkách 105! Byl to takový adrenalin, že jsme pak nemohli usnout, a když už jsme konečně nad ránem usli, vzbudila nás osádka zeleného fáčka s olomóckó espézetkó v čele s Fialicí a Vojtou.

První den je ve znamení nákupů v Arcu a rozlézání v Nagu. Po proklíčkování úzkými a ještě užšími uličkami Naga parkujeme na přeplněném parkovišti. A Masi spouští jako přeskakující gramofon: "Pólo, nedáme si ještě tady u auta jednoho lachtánka?" Po Pólově razantnímu odmítnutí přichází další Masikova otázka: "A, Póle, co kdybychom dneska dělali kopr dvojku, vezmeme si lachtánky pod stěnu a..." „NE!“ No, ale to už pomalu mizíme Masikovi z očí. Lezecké skupiny jsou rozděleny. Pólo s Masikem, učitel s Malým Kubou a Radek pendluje mezi oběma dvojkama a zkouší snad úplně všechno. Onsajtuje jednu cestu za druhou a klepeme při tom kosu ve větru, který dělá ze slunného dne nepříjemný mrazák.

V pátek jdeme s Kubou pod stěny v Nagu s jasným cílem – OS, nebo SMRT! A chceme hodně tvrdý onsajt. Po rozlezení v 5c a c nastupuju do 7a+. Titanic mi utekl o jedno špatné šáhnutí. Skoro čtyřicetimetrová nádherná lajna, a já to takhle po.... Ale to už tu bylo tolikrát. Kuba se pěkně vytrápí i ve fleši. To vedlejší 7a+ je nad nohanded naprosto šílené a na OS tu prostě nemám – sjíždím ze 3/4 cesty. Kluci nám radí, ať jdeme dál do horních sektorů, že je tam lehké 7b, že to Radek zkoušel a že to určitě

*Malý Kuba, Agave 7b, Nago
foto (c) 2007 týčr*

dáme na OS. No, moc jim to nevěříme, ale jdeme to omrknout. OS to nebyl, ale šlo by to. Prý je něco i ještě víc vzadu. Týýýýý brďo-koky. Taková stěna, že slaňáky ani nejsou vidět. Ty cesty musí mít snad 50 metrů! Jenže mně se už točí hlava, dělají se mžítky před očima, tak už jen jakési 6b+ a hurá na San Siro do našeho tábořiště.

Další dva dny jsou ve znamení nejprofláknutější,

*Radek, Crisalide 6c, Nago
foto (c) 2007 týčr*

*Malý Kuba balaneuje na slack line v Massone
foto (c) 2007 týčr*

*V Arcu jsme přísně dbali na dostatečný přísun tekutin...
foto (c) 2007 Pólo*

nejsportovnější a nejtvrďší oblasti v okolí Arca. Jo, je to Massone se svými dlouhými převislými cestami, se čtyřicetimetrou Pietrou Muratou za 10+ a s legendárním Undergroundem za 11, jehož skalp si z Massonské umělé jeskyně odnesl i náš Tomáš Mrázek.

V sobotu se do této bombastické oblasti vypraví jen učitel, Pólo a Kuba, protože Masi se rozhodl, že se nechá Radkem vytáhnout nějakým vícedélkovým 6a+ na Mt. Colodri. No a je to docela zajímavě strávený den. Nejdřív o fous unikneme policajtům před pokutou (po tom, co uzavřeli olivový háj a už se v něm nedá parkovat, je v Massone místa pro parking vážně málo) a pak si s nima vyměnili na parkovišti přímo pod stěnou místo (to zařídil Pólo – prostě tu policajtku okouzлил svým úsměvem a ona mu svým autem vycouvala a já najel na její místo - nádherná souhra). Protože jsme z toho včerejšího těžkého onsajtování utahání, lezeme málo. Trochu blbnem na slacku. Nejvíce o našem sobotním snažení snad vypoví Pólovo denní skóre. Dal jeden a půl cesty (rozuměj 3 půlky). Únavu, hlad a žízeň jdeme zahnat do picírky v centru Arca. Fajný konec dne. Večer na San Siro přijíždí

*A opravdu s námi Arcu byl i syn nejvyššího...
foto (c) 2007 Pólo*

Jencek s Martinou, takže o zábavu je postaráno.

Neděle je po „odpočinkové“ sobotě o poznání lepší. Onsajtuje a flešujeme jednu cestu za druhou – a konečně se i trochu víc daří. Blbneme na slacku spolu s Jenckem a Martinou, a hlavně sprádáme plány na závěrečný dýchánek před odjezdem.

V Arcu šokujeme prodavače nákupem devíti kousků lahvového piva italské výroby a sami se tím dostáváme do slepé uličky i přesto, že jedna ta láhev má v sobě přesně 0,666 litru zlatavého moku. Jak známo devítka pěti dělitelná není, a tak to byl nakonec paradoxně Masi, kdo marně hledal své druhé pivo. Když už jsme vypili i svařák Bojkovjanům, nezbyvalo než zalehnout a doufat, že Radek svoje výhružky nemyslel vážně.

Jenže, znáte Radka - on to vážně myslel a snad o půl šesté nás vykopává ze spacáků. Další události mají rychlý spád - Masi se pokouší vyšlahat Mart'u, my ostatní mezitím snídáme, balíme a nakonec odjíždíme směr rodné Slovácko (nebojte Masi stihl včas nastoupit).

Kluci prý pak ještě stihli odpoledne obejít půlku Těšova, ale o tom já už nic nevím, já jsem spěchal za svými princeznama do míst, kde ježci dávají i dobrou chuť....

- učitel -

*V Arcu jsme málem vykoupiili celý krám...
foto (c) 2007 Pólo*

5.15... ..nejlepší guma na světě

nyní i v úpravách lubricated, flavoured, ribbed a extra thin
vychutnej si svou cestu na vrchol
a nyní akce

5+15 náhradních
zdarma!!!

Platí pouze ve vybraných outdoorových obchodech!

Rozhovor s Gabom G5 Čmárikom

Gabo G5 Čmárik se narodil v roce 1982 a leze od roku 1996. V současnosti patří ke slovenské horolezecké špičce. Je členem reprezentčního A družstva, ve sportovních cestách dosáhl stupně 8a+, v horách podnikl nemálo divokých a obtížných výstupů v alpském stylu a za tyto výkony se mu dostalo uznání na národní i mezinárodní úrovni. Výborných výsledků dosahuje také v drytoolových závodech.

Po skončení premiérové projekce filmu Uli Biaho, ve kterém Gabo patřil vedle Doda Kopolda k hlavním aktérům, jsem se osmělil a požádal G5 o mailový rozhovor, který vám nyní přináším v nezměněném stavu spolu s fotografiemi z internetových stránek ke Gabovým expedicím.

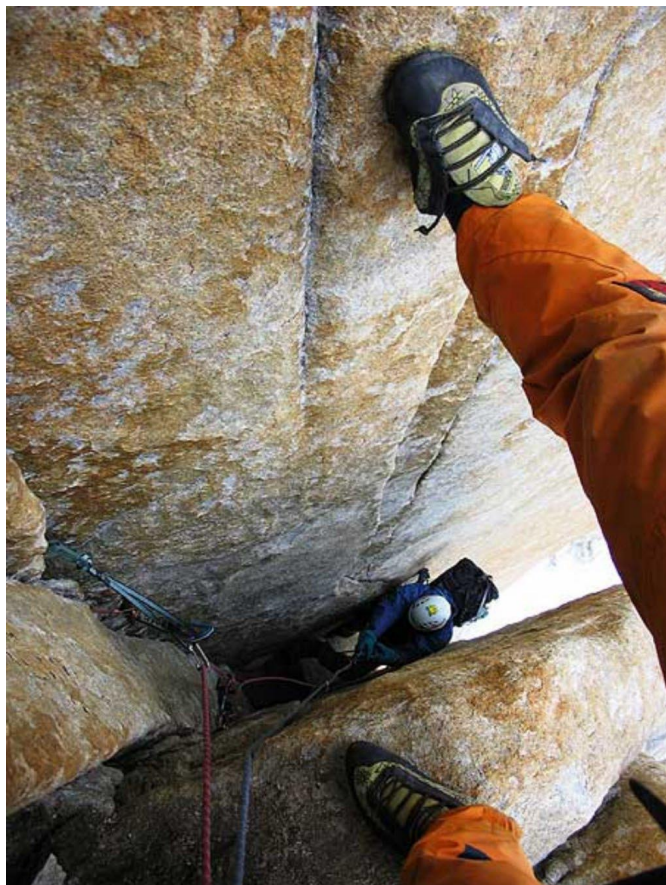
CLIMBzin (CZ): Gabo, jako tradičně i tobě položím jako první otázku pro fanynky: výška, hmotnost, barva očí, obvod pravého bicepsu, počet shybů na 1 ruce (ty můžeš uvést i počet shybů na jedné zbrani), rodinný stav?

Gabo Čmárik (G5): 185cm, 70kg, zeleno–hnedá, zhyby nerobím a som slobodný a kamarátim sa so všetkými dievčatami

CZ: Před nedávnem proběhla v Trenčíně premiéra vašeho skvělého filmu o lezení velkých stěn alpským stylem s názvem Uli Blaho. Popiš našim čtenářům ve stručnosti kdy a jak tento film vznikl a kdo se na něm podílel.

G5: Film vznikol hlavne vďaka spolupráci našeho kameramana Paľa Pekarčíka. Film vznikol počas expedície v Pakistánskom Karakorame.

CZ: A kdo to vlastně byl ten Hussain?

G5: Hussain is good student. Bol to pomocník našeho kuchára Fidu. S Husseinom sme absolvovali už druhú expedíciu, ale na poslednej sme ho zobrali kôli dobrej atmosfére v BC.

CZ: Váš film si odbyl svoji premiéru také na obrazovkách STV. V televizní verzi se mi ale zdálo, že některé pasáže byly vystříhány (třeba ty motivační časopisy). Bylo to skutečně tak?

G5: Neviem, pretože som televíziu verziu nevidel. Bol som mimo. Ale je to možné kôli reklame.

CZ: Lidé, kteří lezou v zimních podmínkách se neustále snaží najít tu nejlepší výstroj a výzbroj. Mohl bys našim čtenářům doporučit některé opravdu fajnové věcičky?

G5: Veľmi dôležitá časť výstroje sú topánky. Pretože nohy sú veľmi namáhané a aby vydržali náročný výstup alebo túru bez ujmy musia mať komfort aj v extrémnych podmienkach. Za posledné dva roky používam výhradne topánky Kayland, od nízkych trekových topánok až po najvyšší model 8001, a so všetkými typmi som veľmi spokojný. Z oblečenia nosím veci od Milletu. Je to francúzska firma s dlhou tradíciou, ktorý mi najviac vyhovuje svojou funkčnosťou a odolnosťou aj v zlých poveternostných podmienkach. Taktiež si potrpím na kvalitnú oceľ, ktorú má Black Diamond (skoby, skrutky, camaloty).

CZ: Je o tobě známo, že se na lezení v horách připravuješ i tím, že objíždíš drytoolingové závody. Jaké jsou tvoje největší úspěchy z těchto klání a co pro tebe tyto úspěchy znamenají?

G5: Keď mám čas a nelezím v horách, rád sa zúčastňujem takýchto pretekov. Je tu vždy kopec srandy a hlavne nadoberám nové skúsenosti. Stretávam sa tu s rôznymi lezcami, kamarátmi, s ktorými si vymieňame užitočné informácie. Za posledné dva roky som vyhral závody na Slovensku a tento rok v decembri Majstrovstvá Rakúska.

CZ: A co skalky nebo letní lezení v horách? Jakou obtížnost máš na skalkách přelesenou? A co ty letní hory?

G5: Na skalkách leziem zatiaľ do 8a+. Snažím sa liezť čo najviac na OS. Nebaví ma nacvičovanie jednej cesty. V horách mám vylezené cesty 7a OS.

CZ: Která cesta na tvoji „domovské“ Skalce u Trenčína je tvoje nejoblíbenější?

G5: Tých je viac. No najviac sa mi páči „Neodistená“ – no keby mala aspoň 700m.

CZ: Za vaše skvělé prvovýstupy se tobě a tvému part'ákovi Dodovi dostalo i národního a mezinárodního uznání. Co pro tebe tato ocenění znamenají?

G5: Týchto ocenení si vážim, no nelezím kôli nim.

>>>

CZ: Lezení v horách není vůbec laciná záležitost. Jak na svoje podniky získáváš peníze?

G5: Nejakú časť peňazí mám z Jamesu ako A reprezentant, samozrejme pracujem no pre ešte lepšie výkony hľadám sponzora.

CZ: Co považuješ ty osobně za váš nejlepší a nejdůležitější podnik?

G5: Great Trango

CZ: Věnuješ svůj veškerý čas jenom lezení nebo máš i jiné aktivity? Co třeba zaměstnání? Nebo studuješ? A co jiné koníčky a záliby?

G5: Veľkú časť venujem lezeniu a samozrejme ako všetci mladí ľudia – rád sa zabávam.

CZ: Jaké jsou tvoje další plány v lezení? Co chystáš tento rok?

G5: Tento rok by som rád vycestoval opäť do Pakistanu – do oblasti Latokov a OGRE, kde by som chcel za dva mesiace podniknúť viacero výstupov alebo prvovýstupov. Je to otázka peňazí a preto rozmýšľam nad menej finančne náročnou variantou.

CZ: Gabo, moc díky za rozhovor a těším se, že zase brzo uvidím nějaký váš skvělý film.

Výběr z úspěchů **G5:**

HIMÁLÁJ

2004: Karakoram: Shipton Spire – pokus o prvovýstup

2005: Karakoram: Great Trango – prvovýstup Alpským stylem, „ASSALAM ALAIKUM“, 8/A2/ABO, 90 délekk, víc jak 3000 m. Užší nominace na Piolet d'Or

2006: Karakoram: Hainabrakk – prvovýstup Alpským stylem, „DOLZAG DIHEDRAL“, VI/6/ABO, 1000 m

Karakoram: Uli Biaho – prvovýstup Alpským stylem, „DRASTISSIMA“, VI/6/ABO, 2200 m

PATAGONIE

2006: Cerro Torre – pokus o přežení cesty Compresor Alpským stylem

ALPY

2005: Grandes Jorasses - „COLTON Mc INTYRE“ (Alexis), ED3, 1200 m

2006: Les Droites – prvovýstup Alpským stylem, „BON VOYAGE“, IV/5, M7, 1100 m

ZÁVODY

2004: Medzinárodné drytoolingové závody Bratislava 6. miesto

2005: Mistrovství České republiky v ledovém lezení 4. místo

Medzinárodné drytoolingové závody Bratislava 1. miesto

Krokodíl cup - drytoolingové závody Trenčín 1. miesto

2006: Medzinárodné drytoolingové závody Bratislava 1. miesto

Krokodíl cup – drytoolingové závody Trenčín 2. miesto

SPORTOVNÍ LEZENÍ

Cesty do obtížnosti 8a+, drytoolingové cesty do M10

Paklenica: Albatros 7+, 350m, Klin 8-, 350m, Velebitaški 7, 350m,

Mosoraški 5, 350m, Ljublanski 6+, 250m - všechny cesty za jeden den

OCENĚNÍ

2005: Slovenský horolezecký spolek James ocenil výstup Colton Mc Intire (Alexis) na Grandes Jorasses Bronzovou karabinou.

Prvovýstup Assalam Alaikum na Great Trango byl ohodnocen nejvyšším oceněním Zlatou karabinou, která byla poprvé udělena za výstup v horách.

2006: Prvovýstup Dolzag Dihedral na Hainabrakk - Bronzová karabina

Prvovýstup Drastissima na Uli Biaho - Zlatá karabina

Pro CLIMBzin se ptal a o informace doplnil učitel.

Závody, závody, závody

PŮDA PÓLOVA

Naprostu neuvěřitelné zážitky, hromadu nádherných bouldrů, množství výborného pitiva a lahodného jídla - tohle všechno definovalo druhou část oddílové ligy. Boulder závody, které opět proběhly na půdě v DN, byly zkrátka perfektní. Snad jedinou čmouhou na celé akci byla neúčast větší části naší špičky. Scházal malý i velký Kuba a Vítek. I přesto vznikla řada obtížných boulderů.

Hned ten první, který stvořil oslavenec Pólo byl rozhodující pro celý závod. Pólo dal svůj specifický boulder po velkých obláčích se špatnými nohama v pohodě (a i díky tomu skončil 4.). Jako další topoval Honza Lekeš a to ho nakonec vyneslo na 1. místo. Honzovi pomohlo i to, že i jeho boulder byl silně specifický. Cestu po najkách a přes bochník nikdo kromě Honzy nezvládl. Vzniklo i několik dalších krásných boulderů. Nádhernou sekvenci stvořil Laďa (celkově 9.) a tradičně Luďa, který tentokrát zabojoval, a dolezl si poprvé v historii ligy na bednu (3. místo). Krásné kroky byly i v Mackově bouldříku. Velice silový a pro většinu neřešitelný problém vytvořil učitel. Jako jediný se opřel do převisu. Dlouhé dynamy - především skok do stropové trubky a dolez stropem přes jazyk a stiskáče, to byla pro většinu účastníků smrt a učitel tím získal důležité body, díky kterým skončil 2. Parádně se předvedli i nováčci: Jenda dolezl na 6. místě, když o půl bodu přešel celkově 7. Macka. Pepa si vybojoval 11. místo a bojovala i Verča. Celkově 15 lidíček si tedy odneslo z půdy prodřený prsty, několik promile v krvi (až na řidiče, nemocné a těhotné) a nějaké ty body do ligy. Prvních osm získalo i zajímavé věcné ceny, mezi kterými nescházely plakáty světových lezeckých es, samolepky, kompotované liči, sandály neznámé značky s vibramovou podrážkou nalezené v Itálii, tričko e9wear a další velmi potřebné a zajímavé věcičky.

Celkové výsledky: 1. Honza (85,5), 2. Učitel (83,5), 3. Luďa (81), 4. Pólo (79,5), 5. Radek (78,5), 6. Jenda (66,5), 7. Macek (66), 8. Luki (57), 9. Laďa (53), 10. Med'oš (47,5), 11. Pepa (47), 12. Jožka (46,5), 13. Petra (42,5), 14. Ivana (41,5), 15. Verča (30,5).

Vzhledem k tomu, že více klání se nám již nepodařilo uskutečnit a jaro nás vyhnalo (sviňa jedna) z překližek ven, skončila letos oddílová liga po dvou závodech. Celkové pořadí je tedy součtem výsledků z obou závodů.

Pořadí oddílové ligy po 2. kole (konečné)

1. Učitel (29 bodů), 2. Honza (26), 3. Luďa (22), 4. Radek (21), 5. Pólo (18), 6. Macek (17), 7. Malý Kuba (14), 8. Kuba (13), 9. Luki (13), 10. Vítek (12), 11. Med'oš (10), 11. Jenda (10), 13. Masik (7), 13. Laďa (7), 15. Jožka (6), 16. Pepa (5), 17. Petra (4), 18. Linda (3), 19. Ivana (2), 20. Verča (1)

- učitel -

Hlavní partner oddílové ligy 06/07

SLOVÁCKÉ OUPN 2007

5. ročník závodů v lezení na obtížnost, 4. 3. 2007

Na 5. ročník závodů v lezení na obtížnost, SLOVÁCKÉ OUPN, přijelo do Uherského Brodu o první březnové neděli celkem 53 závodníků (z toho 16 žen) z Moravy, Čech a Slovenska, včetně několika reprezentantů.

Do finále postoupilo po sečtení výsledků z první a druhé kvalifikace 5 žen a 10 mužů (z nichž Jelen do finále nenastoupil). Mezi mužskými finalisty byl po 4 letech také náš zástupce a to Kuba Žítek (který si tak splnil svoje předsevzetí dostat se na letošním Oupn do finále). Jak ženy, tak muži lezli divácky atraktivní, dlouhé finálovky. Holky měly finále za 7c. Jako první z žen se k odpočinkovému madlu, asi v půlce finálovky, přiblížila Katka Balcarová (Pálavský Věšák). Z malé lišty však nedokázala na madlo doskočit a skončila třetí. Celkem v pohodě se na madlo dostala vysoká a technicky lezoucí Kristýna Ondrová (Tesla Brno, Saltic). Zastavila ji ale obtížná sekvence přes hada (2. místo). Suverénně si počínala reprezentantka a vítězka Soňa Hnízdilová (Waisser Sport Brno), ale ani ta netopovala. Ze stěny ji shodily stisky kousek před koncem. Mužské finále bylo 8a/a+. Dost obtížný byl již první boulder, který zastavil našeho Malého Kubu (9. místo) a Chlupa (RKM Blansko – 8. místo). Další obtížné kroky byly kolem struktury v obrovském převisu. Tady se lámal chleba. Nejnižší se dostal Miloš Němý (HK Red Point Myjava – 7.). V dalším pořadí byli Valoušek Jan (LSD Team Kuřim – 6.), Šifra Martin (HK Lanškroun, Saltic, Akuna – 5.) a Klemsa Martin (HO Loko Teplice – 4.). Až na hranu kýlu a z ní do

*Honza Sedlačík v nástupu do první kvalifikace
foto (c) 2007 Milan Zámečník*

odpočinkového chytu dolezl Štěpán Stráník (HK Choceň, Saltic, Singing Rock, Green Sport Brno). Štěpán dokázal ještě chytit oběma rukama následného obrovského hada, ale zdvih do stropové koule mu nevyšel (3. místo). Hada podrtil a do stropu v pohodě dolezl Lucia Švigler (HK Red Point Myjava), ale následné stisky už byly nad jeho síly. Jako poslední nastupoval do finále Adam Ondra (Tesla Brno, Rock Empire, La Sportiva). Momentálně třetí muž světového rankingu se cestou téměř v pohodě prošel. Na hraně kýlu vyměnil v naprosto zoufalé dírice, malé problémy při odlezu z madla za stisky ve stropě vyřešil obrácením těla proti směru cesty a topoval – nádherná podívaná a první místo.

OUPN se zase po roce o kousek polepšilo (alespoň si to subjektivně myslím). Přijela velká spousta závodníků a 2 kvalifikační cesty závod hodně zatraktivnily. Bohužel velký počet startujících způsobil časový skluz a velkolepé Adamovo finále sledovala už jen hrstka diváků. Závod opravdu skončil na neděli dost pozdě.

Moc bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, kteří pomohli s organizací závodu. Bez vás by to prostě udělat nešlo.

Obrovský dík patří také našim mecenášům za skvělé ceny, finanční odměny pro nejlepší závodníky a technickou podporu. Jmenovitě to jsou firmy: SINGING ROCK, ROCK POINT, AIX, HUDY SPORT ZLÍN, TRIOP, MONTANA, VARAN OUTDOOR BŘECLAV, LNICE VELETINY, EM-NET HORNÍ NĚMČÍ, ATYPUS TRAVEL, CARLEN a VICHŘ PRODUCTION.

Pořadí startujících členů HO Sokol Uh Brod:

9. Kuba Žitek, 17. Martin Masik Masař, 18. Honza Sedlačík, 19. Karel Vach, 22. Pavel Maršálek

Kompletní výsledky a fotogalerii naleznete na www.oupn.wz.cz.

- učitel -

ROCK MASTERS Bílé Karpaty

3. boulderové BOJKOVICE

Letošního boulderového klání v Bojkovicích se zúčastnila silná skupinka lezců z našeho oddílu (Masik, Pólo, Luki, Jožka, Čarlet, kluci Sedlačíkovi, Iva, Macek, učitel). Brňáci klasicky dorazili s několika hodinovým zpožděním, ale nakonec jsme někdy kolem jedenácté bojkovského času (který se statisticky významně lišil od toho se zkratkou SEČ) přece jen začali lézt. V kvalifikaci na nás čekalo 5 boulderů - všechny dlouhé, vytrvalostní a dosti těžké. Během dvouhodinové kvalifikace, kdy každý mohl lézt, co se mu chtělo a jak se mu chtělo, jsme se pěkně zmrtili. Zpestřením byl opět drytoolový boulder lezený povinně v přílbě.

V obědové přestávce, kdy jsme se živili gulášem a zapijeli to pivem a jinými iontovými nápoji, nachystali Jencek s Pecou finálové trasy. Mezitím dorazil i Osik z Brna a rychle osnul (jak příznačné!) všechny kvalifikačky, aby mohl kontynuovat pokračovat ve finále.

Začalo finále - břuchy plné, síla vycucaná v kvalifikaci - tak jsme se trápili, až jsme se protrápili i přes skákačí boulder o třech chyttech nakonec. To už byla hladinka alkoholu v krvi hodně vysoká - svařák tek l proudem. Zkrátka parádní společensko-sportovní akce.

Následovalo vyhlášení výsledků (nejlepší z našich byl Malý Kuba - 3., následován Masim - 4., ale nikdo neví podle jaké rovnice se výsledky počítaly) a už Osik napínal za naší asistence slack line a blbl se jak o život. Nakonec byl i ohýnek a opékačka atd. Někteří až do rána bíleho. Těším se zase za rock!

- učitel -

all fotos (c) 2007 Macek

Tento sloupeček je prázdný hlavně proto, že jste nikdo nic nenapsali!!!

Vo(d)ka,

borová s fernetem, aneb po Sázavě na hraně splavnosti dřavou kéňou

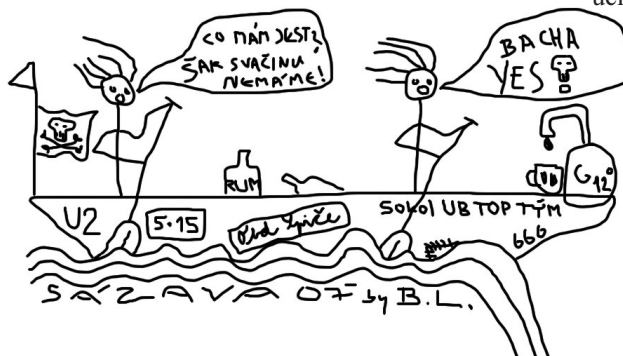
„Tož já s vama na tů vodu pojedu,“ odsekl jsem Masikovi na jeho nekonečné vyptávání přes telefon. To sem ale ještě netušil jak velká přča nás čeká. Šlo to ráz na ráz. V pátek o půl druhé třísknu s radostí dveřma zadního vchodu nivnické školy, skočím na kolokolo mlýnský za čtyři rýnský a nedočkávě šlapu co mi síli stačí, k domovu. Naházím do fárka věcičky a už přijíždí Lindin kočár obsazen majitelkou samotnou a dvěma ledoborci (Masi a Honza). Tihle dva jedou na Sázavu trénovat

Na sedadlo spolujezdce usedá macek, startuju motor, rozsvěcuju světla (to kolečko vlevo dole) a křečovitě se držíc volantu a děsíc zbytek osádky valím co to dá směr Brno, Praha, Prčice - teda vlastně Píkovice, ale to je fuk. Těsně před koncem našeho trápení jednaosmičkového turbodieslu trochu bloudíme, ale mně je to už jedno, já už neřídím. Přijíždíme do kempu, který je již okupován pěknou smečkou uherskobrodských a jejich přátel.

Plán naší pětky na načatý večer se až podezřele shoduje s plány ostatních kolem táboráku. Rozjíždíme dýchánek plný jisker z ohýnku, zvuku kytar, čehosi, co vzdáleně připomíná zpěv smíšeného pěveckého sboru, a hlavně alkoholu všech barev značek a chutí. Láhve s moky nejružnější voltáže kolují kolem kruhu tak rychle, že ten, kdo občas nevynechá nebo není tvrdě trénovaný, nemá šanci přežít ve zdraví. Peřeje začaly evidentně dřív, než jsme to čekali....

Ráno, raničko, pichlavé Sluníčko svoje paprsky vystrčilo (sviňa jedna) a začalo nás s nima šimrat pod nosem. Bohužel slunko nezaženete, podobně jako třeba muchu, máchnutím ruky, takže jsme se vybatolili ze spacáčků ven, protáhli si údy, a že jako snídaňa. Nejdřív ale mosím s Masim zajet koupit jídlo a nějakou pitnou vodu - v kempu teče jenom užitková! Rychle posnídáme a už si to šineme na nádraží a Posázavským Pacifikem asi 17 kiláků proti proudu řeky. Chvilka čekání na lodičky, a už jsme na vodě. Páni, bude to asi pěkná prdel. Zatím je to v poho, ale támhle, támhle je už první yes! To už máme kéňu jaksi podezřele zatopenou. Bez zábran vjíždíme do divokého úseku a - CVAK! Jo, voda je teplá. A nejsme sami, kdo se koupe. Další jez zvládáme v pohodě. U dalšího je třeba přenášet a na to se pro jistotu posilníme pivíčkem. Na tom Slunko po mizerné snídani to leze do palice nějak rychle. Námořnickým krokem přenášíme lod'ku pod jez a jedeme dál. Spoušť zmáčkneme ještě 3x! No jsme prostě potápky k pohledání. Ostatní občas taky trochu plavou, ale my s Honzou jasně vedeme (chtěl jsem Honzu na ten Kavkaz pořádně potrénovat). Nakonec mjíjme Píkovickou jehlu a šťastně dorazíme do tábora. Trochu se dospíme, večer posedíme u ohníčku, ráno se necháme vyděsit 666 kapkama, sbalíme si věci do auta a valíme do Kácova lozit po šutru polním. Ostatní zůstávají - oni totiž nemusí v pondělí do práce. Tak zas příští rok AHÓÓÓJ!

- učitel -

Hot sport news

Opět je tu seznam toho nejžhavějšího, co uherskobrodští sokoláci podnikli na horách, v nížinách i hospodách. A jen pro jistotu opětovně dodávám, že kdo se neozval má smůlu - slavný prostě nebude. Holt naši reportéři nemůžou být všude a jasnovidci v redakci opravdu nejsme a ani křišťálovou kouli nám nepůjčili...

Pekelně ostré nastartovanou sezónu má Malý Kuba! Během prvních tří měsíců tohoto roku již zvládl přelézt snad stovku cest. Mezi nimi nechybí ani **7a (8)** z Črniho Kalu ve Slovinsku a jeho úplně první **9-**. A nezapomeňme, že se taky probojoval v ostré konkurenci až do finále Slovákého OUPN!

Učitel se těsně před plesem (rozuměj v tu samou sobotu) vydal na **závody do Otokovic**. Tak trochu okouknout konkurenci a taky zkusit kolik síly v něm utlumila antibiotika. Kvalifikaci prošel jako máslo nožem a topoval, semifinále už bylo horší, ale nepostup do finále ho ani nijak nemrzelo, protože kdyby postoupil, tak ten ples by určitě nestihl. Nakonec skončil někdo kolem **10. místa** z asi 28 startujících, což není úplně nejhorší výsledek.

A opět **Malý Kuba!** Ten totiž zazářil na bojkovském Rock Masteru a dobouldroval si pro 3. místo. Je to historicky první umístění Broďana na bedně na tomto závodě. Ve skvělé formě se tu ukázal i **Masik**, který nakonec skončil hned za Kubou, tedy **4!!!**

V italském **Arcu** se nakonec zadařilo i **učitelovi**. Nebyl to sice jeho vytoužený onsajt **7a+ (8+)**, ale i tak odjel z Massone spokojen, když dokázal **flešnout 1ctus 6c+** a na druhý pokus dal **PP Super Golia 6c+**. Navíc osnul nebo flešnul další cesty za **6c**.

V pohodě leze v téhle době i **Vítek Šobáň**. V půlce května flešoval na Predhorí cesty až do stupně **7!**

Malý Kuba nezahálí a po úspěchu na OUPN pokračuje dál ve svém tažení za těžkými cestami. Legendární **Petr a Pavel Xa** je už pryč na spadnutí.

Parádní víkend na Slovensku si užili přední bouchači z našeho oddílu. On se totiž **Piráť Chorche 8-** pocházející ze slovenské Domaniže v neděli 20. května rozhodl být hodný a rozdat něco ze své pohádkově bohaté truhlice, kterou na domanižských skalách strážil. Tuto krátkou silovo - technicky vytrvalostní cestu se špetkou morálového cvakání druhého nýtu totiž ve zmíněném termínu dokázal **flešnout Vítek Šobáň, PP** ji na druhý pokus dal i **učitel a Kubča Jurčík** - že by přece jenom ty lezky neprodával? Veterán Chorche ale rozdával dál a v převisech pustil již zmíněné tři borce **PP** krátkou silovou cestou po suprových madlech **Horizontála pre každého 8/8+**. Snad je to dobrý příslib do dalších lezeckých víkendů.

Med'oš a Lad'a začali tvrdě trénovat na letošního hnědáka a do **Chřibů** už jezdí zásadně **pouze a jen na svých bicyklech**. Tak trénujte taky, ať vám pak na začátku září nenatrhnou - však víte co, že?

Omezení na Slovákách

O aktuálních lezeckých omezeních ze strany zelených skřetů vedených snahou zachránit každé vrabčí hnízdo a kdejaký vlašovičnický trčící ze spáry se dozvíte nejlépe na www.jamesak.sk, konkrétně na

<http://www.jamesak.sk/content/>

[column_article_dependency.asp?id_dependency=1013](http://www.jamesak.sk/content/column_article_dependency.asp?id_dependency=1013)

Pro ty co, nevlastní připojení k celosvětové síti internet, přináší náš časopis aktuální info o možnostech lezení alespoň pro ty oblasti, které uherskobrodští sokoláci mají nejvíce v permamenci. Takže čtěte a dodržujte!

Skalka u Trenčína - bez obmedzenia

Soblahov - nemáme žiadnu výnimku

Iliavka - nemáme žiadnu výnimku

Lednica - nemáme žiadnu výnimku

Vršatec - celoročný zákaz

Inovec - nemáme žiadnu výnimku

Beckov - bez obmedzenia, ústný dohovor

Divé veže - Tematín - nemáme žiadnu výnimku

Sokolie skaly - nemáme žiadnu výnimku

Veľký Manín

Skala nad lúkou - celoročne

Gastonka - celoročne

Stena čiernokňažníkov - celoročne

Gotická stena - spodná časť - celoročne

Gotická stena - horná časť - od 1. 7. do 31. 12.

Pekelná stena - od 1. 7. do 31. 12.

Malý Manín

Manínska stráž - od 1. 9. do 31. 10.

Slniečné steny - od 1. 9. do 31. 12.

Stratené veže - od 1. 9. do 31. 12.

Verdon - od 1. 1. do 31. 5. s obmedzením maximálne 10 osôb,

od 1. 6. do 31. 12. bez obmedzenia počtu osôb

Ostrá - od 1. 7. do 31. 12.

Kostolecká tiesňava - horolezecká činnosť sa povoľuje

vykonávať celoročne na rebre č. III, na hlavnej časti len v období od 1. 7. do 31. 12.

Bosmany - horolezecká činnosť sa povoľuje vykonávať od 1. 7. do 31. 12.

Prečinska skalka - horolezecká činnosť sa povoľuje vykonávať od 1. 7. do 31. 12.

Domaniža - bez obmedzenia

Priedhorie - bez obmedzenia

Súľov

Javor

Tabuľa - celoročne

Školská veža - celoročne

Veža nad ohniskom - celoročne

Veterná, Sokolíky, Kozie diery, Podsvetie, Tisícročná - od 1. 7. do 31. 12.

Skaly pod hradom

Obelisk - celoročne

VPN - celoročne

Vyhliadka - celoročne

Chrám, Zrkadlo, Tri puký, Harfa, Krídlo, Trojzubec - od 1. 7. do 31. 12.

Kamenné vráta - bez obmedzenia

Kalvária v Nitre - bez obmedzenia

Jelenec - momentálne kvôli požáru zákaz činnosti na dobu neurčitou

>>>

Softšelové
FILCKY **TIRÁK**
znaménko nešťestí

Vtáčnik

Hrádok - celoročne povolené, lezecké obmedzenia v niektorých cestách 1. 2. - 30. 6.

- učiteľ -

Co sa chystá?

Oslava konce školského roku se netýká jen těch školou povinných a učitelského, ale nás všech, protože my všichni sa opět sejdeme u Meďoša na zahrádce a budeme slavit začátek prázdnin, které by mohli znamenat dva měsíce fantastického lezení v nejrůznějších koutech našich, Slovenských i jiných skal.

- redakce -

Co sa událo?

Ten, kdo pozorně četl druhou stranu našeho úžasného obšťastníku, už určitě ví. Ano, dámy a pánové, Kubča Jurčík nám sice nezaspíval, ale i tak jsme si ten **15. horolezecký bál lezčičů uherskobrodských** v restauraci hotelu Brána parádně užili! Hudba hrála skvěle, pití různých barev teklo proudem a tanečky zme vykrúcali jak smyslů zbavení. Tyhle akce nám opravdu jdou. V tomhle jsme *zřejmě dobrej oddíl*.

- týčr -

Princezna Nelly alias Ivica

Elsa sa nepotatila a miesto lezení sa vrhla na HIP-HOP!!!

foto a design (c) 2007 týčr

CLIMBzin

THE BEST CLIMBING MAGAZIN

SINCE 2005

Totál bulvár

foto (c) 2007 paparazzi Pólo

Jak zjistila banda chřibských plchů, bicepsoid **Kubča Jurčík** (na snímku) zahodil lezky, rozpáral sedák, prodal do šrotu karabiny a za utržené peníze si pořídil raketu a míček s brky a vrhl se na batbinton. Popřejme mu v jeho počínání hodně úspěchů - snad to dotáhne alespoň tak daleko jako ve vysedávání v těžkých cestách.

Bude stěna zase větší?

Tuto filozofickou otázku si položil již nemalý počet členů našeho oddílu. A odpověď zní: Ano, bude! A bude to bomba! Už jsme totiž zastavěli celou plochu čelní stěny tělocvičny a zbývá nám jediné - překlenout se stropem na druhou stranu. Jestli to bude opravdu až na ten druhý konec, to nevím, ale nová stropová část by měla zase rozšířit naše tréninkové možnosti. Předpokládaný termín akce STROP je nějaký deštivý listopadový víkend 2007. Těšme se!

- učitel -

Každý správný climbér čte

CLIMBzin

V příštím čísle mimo jiné:

Horké informace z blízkých i vzdálených skalek a hor, kreslený anebo jiný ftip, snad i další zajímavý rozhovor, rubrika na přání, nějaké ty drby chřibských plchů a mnoho dalších hňupin.

Rubrika na přání

tentokrát Velikonoční sexy lachtánek
pro naše pravidelné čtenářky

foto (c) 2007 Pólo

PS: Autogramiáda modela proběhne ve středu
18. července 2007 na vrcholu neznámého kopce v
Bezinkách na Kavkaze v 16:00 místního času.

ZMER SI HO!

Ještě jednou k anketě BBC

Vážení přátelé, Dr. Habera objevil při studiu zahraniční literatury v časopise Naši slovanský bratia (číslo 66, ročník 1906) článek *Sokoli, to sú pravý muži na pravom mieste*, fotografii pravého sokolského péra. A protože mi zaslal sken tohoto obrázku, nemůžu jinak, než jej zde reprodukovat (bez souhlasu autorů článku o sokolských pérech). Takže teď porovnávejte! Jste také muži na pravých místech? Máte skutečné sokolské péro?

foto (c) 2007 Vitek Orlovský

Trénuj se svým GURU!!!

A ber život s humorem!! Natáhni si gatě!!!

Návod na použití: natočte na tužku vrchní obrázek, pohybujte tužkou rychle nahoru a dolů a smějte se jak o život!

foto (c) 2007 Pólo

SPOLEČNÉ TRÉNINKY NA STĚNĚ V UB:
středa 17-19, pátek 17-18, neděle 14-16

Koho nebaví trénovat, může společně s Kubčou Jurčíkem hrát batbinton nebo (taky s Kubčou) nahazovat novou omítku na nejmenovaný kostel. Ámen!!!

(c) 2007 autoři článků, fotografií a kreseb, hlavní grafik a celá redakce CLIMBzinu

Texty neprošly žádnými stylistickými úpravami a všechny názory jsou zaujaté a jednostranné (jak už to prostě bývá), a vyjadřují názory a postoje autorů, které se nemusí shodovat s názory redakce, natož s těmi vašimi!!!

CLIMBZIN

občasný zpravodaj horolezeckého oddílu
TJ SOKOL Uherský Brod

šéfdirigent: učitel; grafika: teacher

foto: šeci z oddílu, občas nekdo iný, sem-tam kradené
gramatická korektúra: paní učitelka Křížová děkujeme
pressssss: Macek

Internetová verze byla poskytovatelem služby zrušena jako
odveta za nápís:

„*FUCK OFF THIS BUTTOM DOWN HERE!*“

nad banerem poskytovatelské společnosti. Nepochopitelné!

Příspěvky, informace o přelezech a fotky, zasílejte na

climbzin@seznam.cz

Trénuj se svým GURU!!!

A ber život s humorem!! Natáhni si gatě!!!

Návod na použití: natočte na tužku vrchní obrázek, pohybujte tužkou rychle nahoru a dolů a smějte se jak o život!

